

Avdienca s sodelujočimi na Generalni skupščini in konferenci Evropskega združenja staršev (EPA), 11.11.2023

To jutro je v vatikanski apostolski palači sveti oče Frančišek v avdienco sprejel udeležence Generalne skupščine in konference Evropskega združenja staršev (EPA), ki je potekala v Rimu od 10. do 11. novembra 2023, in jim je naslovil naslednji govor:

Nagovor svetega očeta

Dragi prijatelji, dobro jutro!

Veseli me, da se lahko srečamo ob priložnosti vaše skupščine, in vam izrekam molitvene dobre želje, da bi obrodila dober sad. Naše srečanje mi tudi omogoča, da z vami delim nekaj razmišljanj o poklicanosti in poslanstvu staršev.

Postati starši je ena največjih radosti v življenju, ki parom prinaša novo energijo, zagon in navdušenje, čeprav se pogosto znajdejo pred vzgojnimi odgovornostmi, na katere so bolj malo pripravljeni. Pomislimo, na primer, na potrebo, da otrokom nudimo ljubečo skrb, hkrati pa jim pomagamo zrasti v zrelost in samostojnost; da jim pomagamo pridobiti zdrave navade in zdrav življenjski slog, ob tem pa smo občutljivi za njihove individualne osebnosti in njihove darove, da ne bi vsiljevali svojih pričakovanj. Podobno jim skušamo pomagati, da se prilagodijo šoli in razvijejo pozitiven odnos do čustev in spolnosti, hkrati pa jih ščitimo pred grožnjami, kot so nasilje, alkohol, tobak, pornografija, nasilne video igre, igre na srečo, droge in tako naprej.

Zato so mreže podpore za starše, kot je vaše združenje, tako pomembne. S tem ko staršem omogočajo deljenje izkušenj in vzgojnih poti, jim pomagajo, da so bolj pripravljeni in predvsem, da se ne počutijo zapuščene ali obupane.

Današnji kulturni kontekst, vsaj v Evropi, zaznamovan z etičnim subjektivizmom in praktičnim materializmom, zagotovo ne spodbuja vzgojnega poslanstva staršev. Dostojanstvo človeške osebe, čeprav se ga nenehno potrjuje, včasih ni spoštovano. Starši kmalu ugotovijo, da so njihovi otroci potopljeni v to kulturno okolje. Kar absorbirajo iz medijev, je pogosto v nasprotju s tem, kar je bilo še pred nekaj desetletji šteto za "normalno", zdaj pa ni več. Starši so tako nenehno v položaju, ko morajo otrokom kazati dobroto in razumnost izbir in vrednot, ki jih ni več mogoče šteti za samoumevne, kot so pomen zakona in družine ali odločitev, da sprejmejo otroke kot dar od Boga. To ni lahka naloga, saj so to vrednote, ki jih je mogoče prenesti le s svojim pričevanjem!

Ob teh težavah, ki so velika ovira, je potrebna medsebojna podpora in spodbuda, ki staršem pomaga razviti "strast" do njihovega vzgojnega poslanstva. Vzgajati otroke pomeni učiti jih, kaj pomeni biti popolnoma človeški. Kultura okoli nas se lahko spremeni, toda potrebe človeškega srca ostajajo enake in sčasoma se to izkaže za resnično tudi v življenju otrok. To mora biti vedno naša izhodiščna točka. Bog sam je v našo naravo zasadil neustavljivo potrebo po ljubezni, resnici in lepoti, odprtost do drugih v zdravih odnosih in odprtost do Njega kot našega stvarnika. Ta hrepenenja človeškega srca so močni zavezniki vsakega vzgojitelja. Če se otrokom pomaga, da jih prepoznajo in so občutljivi na njih, ne bodo imeli težav videti dobroto in vrednost zgleda, ki ga postavljajo njihovi starši.

Uspešna vzgoja pomeni, da otroci spoznajo lepoto življenja na tem svetu in z zaupanjem in navdušenjem zrastejo v prepričanju, da se lahko podajo na avanturo življenja, prepričani, da imajo tudi sami poslanstvo, ki jim bo prineslo veliko izpolnitev in srečo.

Vse to, dragi prijatelji, predpostavlja globlje spoznanje o Božji neskončni ljubezni do nas. Ko spoznamo, da je v bistvu našega bitja ljubezen Boga našega Očeta, potem jasno vidimo, da je življenje dobro, da je biti rojen dobro in da je ljubezen dobra. Vsakdo lahko reče: "Bog sam me je naredil za dober dar in sam sem dar za moje ljubljene in za svet." To prepričanje nam pomaga, da ne živimo življenja, oblikovanega po ponižujoči težnji h "kopičenju" materialnih dobrin, nenehni skrbi, da ne tvegamo, da se ne vpletemo preveč, da si ne umažemo rok, saj obstajajo razne "pasti" ... Življenje vzcveti v vsem svojem bogastvu in lepoti, ko je radodarno podarjeno, ko, kot je učil Jezus, "izgubimo sebe" za druge in tako resnično najdemo sebe. Življenje se odpre v vsej svoji polnosti, ko dajemo, ko se razdajamo. To je vzvišeno vzgojno poslanstvo staršev: oblikovati svobodne in radodarne osebe, ki so spoznale Božjo ljubezen in radodarno delijo z drugimi to, kar so same prejele kot dar. Tega ni lahko posredovati, a imenujmo to "prenos prostega razdajanja".

V tem najdemo tudi korenine zdrave družbe. Zato je pomembno, da se na vseh ravneh prizna temeljna vloga staršev v družbenem redu. Vzgojanje otrok predstavlja pristno prispevanje k družbi, ker pomeni usposabljanje mladih za zdrave in spoštljive odnose z drugimi, pripravljenost za sodelovanje z namenom skupnega cilja, oblikuje jih, da prevzemajo odgovornost, občutek dolžnosti in vrednost žrtvovanja zaradi skupnega dobrega. Kakšno dobro delo je to! Vse to so vrednote, ki mlade naredijo zanesljive, trdne državljane, sposobne prispevati na delovnem mestu, v civilnih zadevah in družbeni solidarnosti. Brez tega otroci odraščajo kot "otoki", odklopljeni od drugih, nesposobni skupne vizije in navajeni, da svoje želje štejejo za absolutne vrednote. Na ta način otroci postanejo trmasti, a to se običajno zgodi le, ko so starši sami trmasti! Kot rezultat se družba "razgradi", osiromaši in postopoma oslabi ter razčloveči.

Zato je potrebno jasno zaščititi pravico staršev, da vzgajajo in izobražujejo svoje otroke v svobodi, ne da bi se znašli omejeni na katerem koli področju, še posebej na področju šolstva, kjer sprejemajo izobraževalne programe, ki so v nasprotju z njihovimi prepričanji in vrednotami. To je v resnici zelo velik izziv v sedanjem času.

Cerkev je mati, ki spremlja starše in družine ter jim pomaga pri njihovem vzgojnem delu. Mi smo Cerkev. V teh letih delamo na napredovanju "Globalnega dogovora o izobraževanju", da bi konsolidirali skupno zavezanost vseh institucij, ki se ukvarjajo z mladimi. Hkrati pa spodbujamo tudi "Dogovor o družini" s kulturnimi, akademskimi, institucionalnimi in pastoralnimi akterji, da bi se osredotočili na družino in njene različne odnose: med moškim in žensko, starši in otroki, brati in sestrami. Namen je premagati številne "prelome", ki trenutno slabijo svet izobraževanja: prelom med izobraževanjem in transcenco, prelom v medosebnih odnosih in prelom, ki družbo oddaljuje od družine, ustvarja neenakosti in nove oblike revščine.

Dragi prijatelji, spodbujam vas, da v svoji zavezanosti nadaljujete z upanjem in tudi s pogumom - ki ga danes zelo potrebujemo - ter nenehno črpate navdih in podporo iz pričevanja evangelija o svetih starših Mariji in Jožefu. In, kot povesod, se tudi tukaj plača vstopnina, zato molite za papeža. To potrebujem! Hvala.